

Mehlem Őenigi Urfa Ağzı İle

– Hamdi · 20 Mart 2019

Bu Őiir Urfa ağzı ile yazıldı.

MEHLEM ŐENİĐİ

Eskiden mehelle yuva gibidi
KonŐılar birbirine dayza, bibidi
Méhleyi mehle eden hep edebidi
Elé degil mi ađe; méhlem Őenigi?

Herkes eyi tanırdı biri birini
Kollayıp gözetirdi bir diđerini
Hakkıyla bilirlerdi deđerlerini
Elé degil mi ađe; méhlem Őenigi?

Fırın, bakkal nerede, camı nerede
Kimin evi hangisi, bi tetirbede
Bilinirdi kimler yođ, kimler méhlede
Elé degil mi ađe; méhlem Őenigi?

Her mehlenin bi tene kurre si vardı
Ėeribleri gördü mü hesap sorardı
Mahana edecağı sebep arardı
Elé degil mi ađe; méhlem Őenigi?

Sehepsız deđildi heç bi mehelle
Elin ođlı zuvađa gireydi hele
Őeceresi çıhardı o an âcele
Elé degil mi ađe; méhlem Őenigi?

Damlarında taklacı kuŐlar uçardı
Toprehenler misk gibi kohı Őaçardı
KonŐılar toplanırdı, ekmek açardı
Elé degil mi ađe; méhlem Őenigi?

Hamdi'yem çođ özledim eski günleri

Apartmanda yaşıyış hep sürgünleri
Hak ettiğ biz galiba bı hüzünleri
Elé degil mi ağı; méhlem şenigi?

Mustafa Gül (Hamdi)
(20.03.2019)

YÖRESEL KELİMELEK

Konşı: Komşı

Bibi: Hala

Elé degil mi: Öyle değıl mi

Mehlem şenigi: Aynı mahallede oturanların birbirine söylediğı samimiyet dostluk bildiren bir deyim.

Tetirbe: Çıkmaz sokak

Kurre: Kabadayı

Gerib: Yabancı

Mahana: Bahane

Sehepsiz: Sahipsiz

Zuvağ: Sokak

Toprehen: Fesleğen çiçeğı

Kohı: Koku